

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Specvlvm Iuventvtis, Sive Insigniores Pveritiæ Atqve Adolescentiæ Sanctorvm

Bosendorf, Hermann

Monasterii VWestphalorvm, 1615

Iulianus & Basilissa 9. Ianuarij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42900

Patientia.

Aspera etiam hyeme, quod ob corporis debilitatem fuit admirabilius, nūquam foco visus est propinquare. Accidit autē vt pater quidam ad ignem eum inuitaret: at recusante illo, cum prehensam eius manum obrigentem frigore sensisset, admirans inquit: O fili magnus calor est quo tu intus ardes, si frigora ista nō sentis, quibus obriguisti. Multis porro in decursu vitę virtutum præluxit insignibus, quibus enarrandis huius operis breuitas me iubet superfedere.

DE SS. IULIANO ET BASILISSA

9. Ianuarij Sur. Tom. 1.

Vouit virginitatem.

Iulianus claris in sæculo parentibus editus, magnum à teneris amorem combiberat castitatis, proindeq; etate factus prouectior virginitatem suam Christo consecrauit. Parentes vero ipsum octodecim iam annos natum vehementissimis adhortationibus, velut vnicam propagandæ familiæ spem ad nuptias ineundas impellebant. Quare pudicitæ suæ florem in discrimen vocari videns Iulianus, septem-diali corpus macerare inedia, & diuinā opem obnixius flagitare aggreditur, id parentibus responsi daturus, quod Spiritus sancti afflatu è salute sua fore cognosceret. Quod ille spatium temporis perpetuis orationibus noctu interdiumq; transmittens diuinum numen deuotissimè exorabat, ne fineret pudoris sui integritatem, quam illi seruandam deuouerat, quauis

causa

Iuliano & oratione se armat.

causa violari. Iamq; illum septimæ diei nox in
ieiunijs excubantem, & corpore extenuatum
exceperat, cū ei per soporem affitit Dominus,
eumq; multo solatio ac gaudijs delibutum de
casti sui connubij ratione edocuit. Surge, in-
quit, & misso timore parentum tuorum con-
silijs acquiescere nihil formida: Nō enim pu-
dori tuo vllam futura coniunx asperget ma-
culam, quam meauspice tuis thalamis pari stu-
dio castitatis iugabunt insignia. Ea q; propter
te & illam virgines in cælum attollam. Multa
enim castitas pervos mihi propagabitur, mul-
tiq; iuvenes & puellæ per vestram doctri-
nam cælestis aulæ ciuibus aggregabuntur. Ego
in super præsto tibi ero, in te habitans, vt om-
nem corporis libidinem, & rebellionē carnis
expugnem. Quin & ipsam virginem tibi de-
spōsandam meæ tuæq; voluntati cōformabo,
faciamq; cum institutum tuum complexa fue-
rit, vt me vterq; in thalamo vobis præparato
cum angelorum & innumerabiliū virginum
choris videatis. Hoc igitur cælesti oraculo
mirificè cōfirmatus, actis Deo gratijs læto ac
sereno vultu parentes affatur: En ego, inquit,
amplectar lubens desideratas vobis nuptias,
quas mihi non peccati ansam, sed gaudij futu-
ras cognoui. His dictis mirum quantum exhi-
larati parentes nobilissimam filio sponsam,
forma atq; opibus florētissimam, cognomen-
to Basilissam inveniunt: præfigitur nuptijs di-
es, cunctaq; exquisita ad splēdorem industria

*Visione di-
uina in-
struitur.*

B 3 præ-

preparantur. Adfunt ad conditum diem finitimarum urbium ciues, multa & varia oblectationum genera secum adferentes, quibus delicata & florida ætatis mentes ad amoris illecebram raperentur. Aderat ad mulcendas aures modulati symphonicorum cantus, & suauissimæ puellarum uoculæ, cætereq; omnes ad perfundendum animum quasi illiquefactæ voluptates, quibus constantes alioquin viros ad intemperantiæ lenocinia prouocados putes. Solum Christi athleta Iulianus, nihil hisce eneruatur delicijs, verum intra mentis arcanum certa impendētis victoriæ fruitur specula. Productam igitur è thalamo spōsam hilari vultu accepit, & cū ea exultauit in Domino. Ac foris quidem lætitiā præ se ferebat, intus vero Domino cum timore canebat. Vre Domine renes & cor meum, ne vetus ille draco cōtra me bellum exsuscitet. Imminente vero hora, qua sibi, & virgini secum copulatæ, nuptialis adeundus erat thalamus, secunda mente à Deo præmunitus cōclauē ingreditur. Quo loco simul vt preces ad Deum fudere tāta aspirare cœpit odorū suauitas vt inter lilia rosasq; vernantes virgo se cōstituta autumaret. Tum Iulianum cōpellans: Miram rem, inquit, sentio, hyems enim cū sit, tātus me fragrantium liliorum atq; rosarum odor circūdedit, vt iucūditate hac suauissima vndiq; perfusa, tota certè obstupescā, neq; omnino cubilis societatem desiderem. Cui Iulianus: Suauissimus odor iste quem sentis, nō temporis, sed ipsius

*Iuliani animi
nullam
eneruant
delicia.*

ipſius Chriſti virginſtatem amantiſ opus eſt, qui corporiſ caſtitate intactam ſeruantibus, eternã vitã largitur. Adhãc Baſiliſſa. Quẽ melior ſaluſ eſt, q̃ caſtẽ integreq; degendo vitam cõſequi ſempiternã? Opto igitur vt pariter in eo virginſtatiſ propoſito perfeueremus. Hiſ dictiſ B. Iulianuſ humi ſtratuſ Deum hiſce vocibuſ precabatur. Cõfirma hoc Domine quod operatuſ eſ in nobiſ: orãtem adoleſcentem & ipſa virgo orãdo ſubſequitur. Intremiſ interea conclaue & luce amœniſſima colluſtratur: moxq; iubilanteſ celituſ chori dextra læuaq; conſiſtunt: hinc in præfulgida candidatorum multitudiſne, æternuſ ille rex Chriſtuſ: illinc cum innumerabiliſſum virginum cœtu glorioſa Mater & Virgo Maria conſidebat. Atq; ex æterni Regiſ parte ſummiſ illud vocibuſ canebatur: Vicifti Iuliane, vicifti. Quẽ vero cum Virgine & Regina Maria aſſederant, pari gratulatione applaudebant. Beata eſ Baſiliſſa virgo, quẽ ſalutaribuſ admonitionibuſ obtemperatiſ, & mundi fallaciaſ reſpuenſ, ad ſempiternam gloriã percipiendam teiſſam præparatiſti. Ruruſ ex æterni Regiſ parte clamabatur. Militeſ mei qui antiqui ſerpentiſ voluptateſ expugnãrunt, ſurgant è terra & attento corde librum æternæ vitæ recitent. Ad hanc vocem vtrinq; ſedẽteſ reſpõderunt. Amen. Dein viri duo zoniſ aureiſ pectora præcincti, & corollã manuſ gellãteſ, ambuſ humi iacenteſ erexerũt. Surgite, inquiunt, quoniã viciftiſ noſtroq;

Virginſtatem inuicem paciſſimant.

numero ascripti estis: simulque librum exhibent argento multo nitidiorem, aureis cōscriptum literis. Accessit Iulianus & cœpit legere, quæ in hâc sententiam scripta erant. Quisquis mei amore ductus mundum hunc cōtempserit, in eorum numero erit, qui cum mulieribus nō sunt coinquinati, Basilissa vero, quæ animo sincero atq; intacto est, in numero virginum deputabitur, quarum mater Domini Iesu tenet principatum. His dictis librum cōplicuit, & rursus multa illa millia dixerunt, Amen. Dein rursus ad illos senex: In hoc, ait, libro, vt videtis, scripti sunt homines casti, sobrij, veraces, misericordes, humiles, mites, qui non fictam charitatem habuerunt, qui res aduersas atque acerbis sustinuerunt, qui amore Christi opes & commoda huius sæculi cōtempserunt, qui deniq; vitam pro ipso fuderunt, quorum vos numero diuina bonitas dignata est. His dictis visio recessit. Tunc beati virgines de visione Christi mirificè exhilarati, reliquum noctis spacium in hymnis & diuinis laudibus posuerunt. Exinde ordiuntur ambo concordī pietatis fœdere fecundissimos se exhibere Christo, eiusque ecclesiam multiplici germine propagare. Quare domicilij diuisi Iulianus virorum, Basilissa virginum ac mulierum greges Christo lucubatur. Ille inter decem fere millia monachorum pater, illa in virginum ac mulierum multitudine castitatis victoria præfulgebat. Cœperant id temporis
in

Mirra animarum zelus.

in Christianos grassari. Diocletianus & Maximianus, quorum furore ne tot animæ per ipsos conuersæ de salute sua periclitarentur, assiduis ieiunijs & orationibus Deum precabantur. Cumq; in domus suas reuerfi finem orâdi fecissent, eâdem illa nocte Dominus in somnis Basilissam affatus est. Basilissa nomine tuo digna, scito quæcunq; optasti, ea me præstare decreuisse, vt vasa illa vniuersa, quæ per tuam ipsius operam mihi purgavi, tu viuens ad cælestia regna præmittas, & habeas dimidium annum, quo possis ex omni loco vbi tritici sementem fecisti colligere, & laboris tui messem tutò reponere. Itaque & ipsa postea sequeris, vt horrei bonarum animarum pleni clauis accipias: ex hoc enim quotidie odor suauitatis in conspectum angelorum ascendit. Iulianus vero pugnabit & vincet: neque enim vnquam vinci poterit is, in quo regnat castitas. His auditis experrecta virgo, beato Iuliano rem omnem narrauit. Nec multo post mille ferè animabus ad Dominum præmissis, ipsa tandem ab ijsdem ad æternos honores inuitata, dum orationibus vacaret, corpore soluta est, & à sponso suo cælesti perpetuis laureolis magnificè decorata.

B J

EXEM-